

Expedient: 264/17

El Consell Tributari, reunit en sessió de 17 de gener de 2018, coneixent del recurs presentat per I, SA, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 17 de juliol de 2014 el Sr. JALP, en representació d' I, SA, interposa recurs d'alçada contra resolucions d'expedients sancionadors números de rebut

2.- La recurrent al·lega que l'article 188.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), estableix que les sancions es reduiran en un 30% en els casos de conformitat amb la regularització; que en les liquidacions impugnades no s'ha tingut en compte aquesta reducció tot i no haver presentat recurs ni reclamació contra la regularització que va donar lloc a les sancions; que la llei no exigeix una manifestació expressa de conformitat amb la regularització perquè s'apliqui l'esmentada reducció i que no es va oposar a la regularització tributària que va originar les sancions.

Sol·licita, per això, que s'anul·lin les liquidacions recorregudes i en el seu lloc s'emetin altres noves on es tingui en compte la reducció que, al seu entendre, cal aplicar.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient es desprèn la següent relació de fets:

- El 23 de desembre de 2013 per la inspecció d'hisenda municipal, a més de confirmar les propostes de liquidació que es transformaven en definitives en relació amb el procediment per regularitzar la situació tributària derivada del fet imposable acreditat l'1 de desembre de 2011, per la transmissió del dret de propietat de 3 finques (Z; T i BF), es van incoar els corresponents expedients sancionadors, i es van formular sengles propostes sancionadores, tot això va ser notificat a la mercantil recurrent el 4 de febrer de 2014, segons justificant de recepció que consta en l'expedient.

Transcorregut el termini de 15 dies concedit sense que la interessada presentés al·legacions ni altra documentació, la inspectora en cap, el 23 de maig de 2014, va resoldre els expedients sancionadors, imposant les sancions corresponents, d'acord amb les propostes formulades en cada cas. Aquestes resolucions consten notificades el 18 de juny de 2014, segons justificants de recepció que consten a l'expedient. I el 17 de juliol de 2014, la mercantil interessada va interposar sengles recursos contra les resolucions corresponents.

- L'IMH proposa la desestimació del recurs amb el següent raonament: en l'acte d'iniciació del procediment sancionador s'incorpora el requeriment de conformitat, exigint a l'article 187.1d), paràgraf segon, de la LGT, sense que la recurrent la donés expressament per la qual cosa no es pot aplicar la reducció de la quantia de la sanció que preveu l'article 188.1b) de la pròpia LGT.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Atenent la identitat substancial dels tres recursos interposats per I, SA, s'ha procedit, a l'efecte de la seva resolució, a la seva acumulació, en aplicació del que disposa l'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Segon.- Els recursos s'han presentat dins el termini previst a l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, segons el qual, contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal, es pot interposar, en el termini d'un mes, recurs d'alçada, i s'aplica el recurs que regula l'article 14 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL), i en relació amb l'article 48 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Tercer.- L'article 188.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, (LGT), estableix que la quantia de les sancions pecuniàries imposades segons els articles 191 a 197 d'aquesta Llei, es reduiran en un 30 per cent en els supòsits de conformitat.

Per la seva banda, l'article 187.1 d), paràgraf segon, de la mateixa Llei estableix que:



“En los procedimientos de verificación de datos y comprobación limitada, salvo que se requiera la conformidad expresa, se entenderá producida la conformidad siempre que la liquidación resultante no sea objeto de recurso o reclamación económico-administrativa”

En desenvolupament d'aquesta norma legal, l'article 7.1 del Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari (RGRST), disposa que:

“En los procedimientos de verificación de datos y comprobación limitada, salvo que se requiera la conformidad expresa, se entenderá producida la conformidad cuando el obligado tributario no interponga recurso o reclamación económico-administrativa contra la liquidación.

Cuando el obligado tributario hubiera manifestado expresamente su conformidad durante el procedimiento o, cuando en el momento de dictar la resolución del procedimiento sancionador, no hubiera transcurrido el plazo para la interposición del recurso o reclamación que proceda contra la liquidación y no se tenga constancia de su interposición, la sanción se impondrá con la correspondiente reducción, sin perjuicio de que posteriormente se exija el importe de la reducción aplicada en el supuesto de que el obligado tributario interponga recurso o reclamación contra la liquidación”

Doncs bé, de l'expedient que obra en poder d'aquest Consell es deriva que en la proposta d'imposició de sanció, amb la qual s'inicia el procediment per imposar aquesta última, s'informa el recurrent sobre la possibilitat de la reducció de la seva quantia en un 30% en el cas que, en el termini de quinze dies concedit per formular al·legacions, la interessada donés la seva conformitat de forma expressa a la liquidació de l'impost i no formulés recurs contra la mateixa. No consta que s'hagi interposat aquest últim, i en aquest mateix sentit es manifesta la pròpia recurrent, ni tampoc que se li sol·licités la conformitat expressa en el si del procediment de comprovació limitada.

La LGT en el precepte legal transcrit, desenvolupat a l'article 7.1 del RGRST, exigeix que el requeriment de conformitat es realitzi en el si dels procediments destinats a regularitzar la situació tributària dels obligats, en aquest cas concret comprovació limitada, sense que es pugi fer-ho exclusivament en el procediment sancionador que, en el seu cas es dugui a terme per la presumpta comissió d'una infracció.

Doncs bé, de la documentació incorporada a l'expedient que acompanya aquest recurs no es pot deduir que aquest requeriment s'hagi efectuat en la tramitació del procediment de comprovació limitada tal com exigeix la LGT. En la resolució que posa fi a aquest últim procediment pot llegir-se que:

“En relació amb les propostes de liquidació realitzades amb la finalitat de regularitzar la situació tributària derivada del fet imposable acreditat el 01/12/2011 per la transmissió del dret de propietat de les finques ressenyades. La interessada no ha presentat al·legacions ni ha donat la seva conformitat sobre els diversos extrems contemplats.

Per tot això:

HE RESOLT

CONFIRMAR les propostes de liquidacions que es transformen en definitives i que es notifiquen a la interessada conjuntament amb aquesta resolució; INCOAR els corresponents expedients sancionadors per la presumpta comissió d'una infracció tributària prevista en l'art. 191.3 de la Llei General Tributària”

Dels termes emprats no es dedueix que l'absència de conformitat provingui del requeriment exprés exigít per l'article 187.1 d), paràgraf segon, de la LGT. En aquesta resolució es manifesta que no hi ha conformitat però no quin és l'origen d'aquest fet, sense que pugui doncs presumir-se que es deriva del requeriment exigít en aquest precepte. Amb la qual cosa, d'acord amb les normes transcrites, no cap admetre com a absència de conformitat expressa la manifestació recollida en la resolució que posa fi al procediment de comprovació limitada que es refereix exclusivament a un fet, sense cap vinculació a la causa que l'ha provocat. En conseqüència, d'acord amb l'article 187.1 d), paràgraf segon, el requeriment incorporat en l'acte d'iniciació del procediment sancionador, la resolució del qual ha estat objecte del recurs d'alçada sobre el qual aquest Consell es pronuncia, no substitueix el necessari requeriment exprés que ha de practicar-se en el si del corresponent procediment de comprovació.

Per això, no tenint constància ni de la presentació de cap recurs administratiu contra les liquidacions tributàries dictades com a conseqüència de les comprovacions limitades realitzades per l'Administració en l'exercici de les potestats reconegudes en la LGT i en l'Ordenança fiscal general, ni de la formalització del requeriment exprés en els procediments corresponents, cal afirmar que la quantia de les sancions imposades per l'òrgan competent ha de reduir-se en un trenta per cent d'acord amb l'article 188.1 b) de la LGT en donar-se el pressupost que estableix l'article 187.1 d), de la mateixa Llei, desenvolupat per l'article 7.1 del RD 2063/2004 esmentat.



Por tot això, i en disconformitat amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat per la interessada contra les sancions imposades per la comissió de les infraccions tributàries legalment establertes, havent aplicar als imports pecuniaris corresponents la reducció del trenta per cent del seu import.